

"אלוהים הוא סאדיסט!"

ד"ר אורי אבנרי מגדיר את עצמו כ-"אתאיסט מושבע". ישראלים רבים, מלאי בחילה מוצדקת מצביעים עליו, מחמדותו ומרשעותו של המימד הסדרתי, רואים באתאיזם מסקנה הכרחית של נאמנות להיגיון, לכנות ולמוסר.

בהקשר הישראלי העכשווי, העימות בין דת לאתאיזם מתקשר לעימות בין "אדייזם" השלמה לבין "שלוש עשרה" ושוב, האתאיזם נראה כמסע קנה בלתי-נמנעת של המפלגה-החדשה, השדית של שוחרי "ארץ-ישראל השלמה", הפיתרון היסודי של הבעייה הפלסטינית. מטרתו במאמר זה היא לערער את המסקנה הזאת על-ידי התקפת ההנחה שעליה היא מיוסדת: ההנחה שהברירה היחידה היא בין דת לבין אתאיזם. ההנחה הזאת היא מלכודת, ומטרת המל

גיות מורכבות (כמו העין האנושית, למשל), סדרות של בעלי-חיים ב מצביעים (בעלי-חיים שיש להם רבע-עין, חצי-עין וכיו"ב) תיבות להר פיע כבסיס לצעד המיקרי הבא. לשי לבינהיגיים האלה אין יתרון אבר לוציוני. נהפוך הוא. חצי-עין הוא מקור לבלבול, ובעלי-חיים חסרי-עין ייש להם ללא ספק יתרון אבר לוציוני על בעל חצי-עין מבולבל. כל ניסיון לחשב על-פי תורת ההסתברות את אור-הזמן הדרוש כדי שאבולוציה מיקרית מהסוג הקיים כאן תתרחש מגיע לסידרי-גורל של זמן, שהם ארו כים בהרבה מכל זמן קיום היקום על-סמך מחקרים אסטרונומיים.

יתר על כן, רוח האבולוציה איננה מסבירה כיצד ביקום "מיקרי" שולטים חוקים מדויקים בעלי סבירות מת-מטית ניכרת. **אינשטיין, שניסח כמה מה**

הרי שקלגסי המתנחלים ובעלי הכיפיות הסרוגות פועלים מתוך הכרח סיבתי שאין להם שליטה עליו — ואין מקום לגנות אותם גינני מוסרי.

מי שמתנגדים לפוגרומים כנגד הפלסטינים פועלים אף הם כתוצאה של כוחות עיוורים של "תורשה" ו"סכיבה", ואין שום מישקל מוסרי לעמדתם.

לשון אחר — ה"הומניזם", המשלב מאטריאליזם אתאיסטי ומוסר, הוא סתירה. אין לו שחר.

אל מרושע

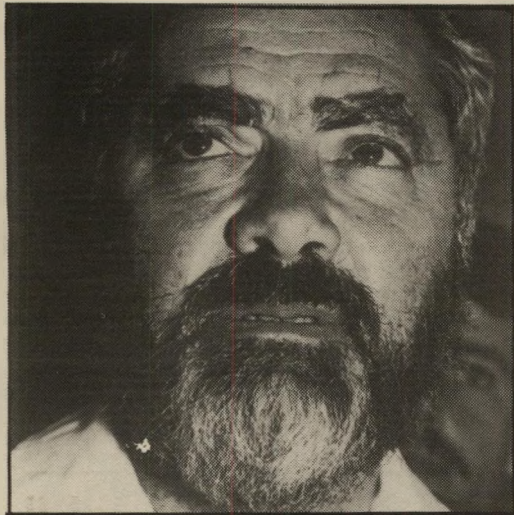
אל בל העמדה הדתית היא אבסורדית לא פחות. אלוהי ספר "בראשית",

הוא קורבן למחקר מדעי של אל קר, עויין ומרושע.

הדת היא חסרת-איונים להת-מודד עם הטיעון הזה.

ניסיונות להצדיק את "בורא עולם ושליט" במונחים של "חוכמה שאי אפשר לרדת אל חיקרה" או כמונחים של "סורים מטהרים" וכיוצא בזה הם סוג של פחדנות וצביעות, שקשה לרדת לתוכם רישעות. סבל איננו "מטהר" — הוא יוצר מישקע קבוע של מרירות, כאב ובדידות.

לרוע מזלו של הדתי, קל מאוד לרדת לחיקרה של חוכמת אלוהיו — תוך הסתמכות על העיקרון "לפי פירות מעשיהם תרעם". אלוהים שברא עולם שבנוי על תלות הדתית של כל הבריות זו בזה, במקום תלות בפניי מיותם: אלוהים שברא עולם הבנוי על מוות, צורך, הודקנות ופחד: אלוהים שיצר מיסגרת-חיים שבה אתה אוכל

כהנא
אין סוף לטומאה

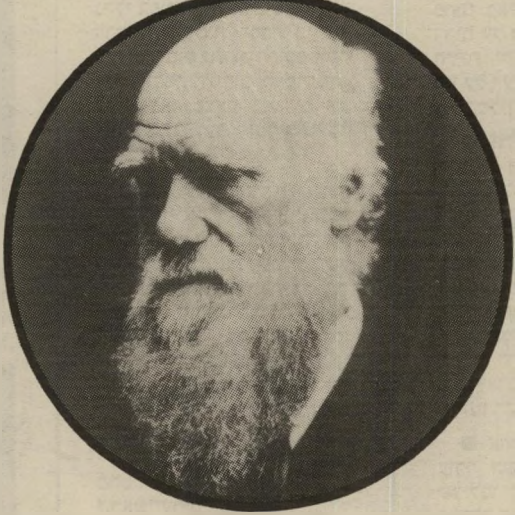
מחץ לעולם הזה — בממדים נסתרים של אינסופיות, של אמת, של יצירתיות שמחה, של אהבה אמיתית. לכוונה רק למתיימעת הראויים (לה מקורו איננו ב"בורא עולם". מקורו איננו במלכות העכברים חסרת-השחר, מלאת היאוש והוועה, שהקיום על חר, הפלנטה הזאת מבטא. יש לי שורש

העולם הזה הוא עולם הקליפות, שנמצא כולו בשליטתו של "אדם בליעל", שהוא ביטוי של "אין סוף רטומאה". ניצוצות הקדושה שמקורם באלוהות אמתית לכוירים במעמקי הקליפות. האהבה האינסופית של האלוהות, השכינה, האם האלוהית, אף היא בגלות, לכודה בידי הוועה.

בוא המשיח אין פרושו בניין בית שלישי על הר הבית לאחר הרס אל-אקצה וכיפת-הסלע. בוא המשיח פירושו השמדה מוחלטת של כל המימד הקיומי הזה — מימד של באב וזוועה, של שיממון ואימה, של יאוש, פחד וריקנות. ורק אז, אחרי מאורע קטקליזמי זה, תתבונן בריאה חדשה שבה סבל, מוות, חוסר וכאב יהיו בלתי-אפשריים.

התפישה הזאת היא תפישה גנוי סטית.

יש שני אלים, לא אחד. האלוהים ה"אמיתי" — אלוהי הפנימיות, אלוהי החוס הפנימי והאהבה הכנה (לא המווייפת), אלוהי השמחה והיצירתיות, האלוהים הזה, שהוא

דרווין
אינו מסוגל להתמודד

"בורא שמיים וארץ", הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

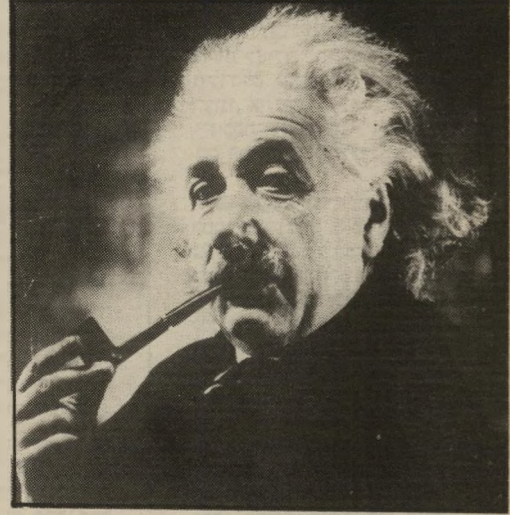
הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

הוא רודן אכזר ונתעב. הוא מחפש כל הזמן הזדמנויות להעניש. הוא יוצר גידעון רק כדי לגרש את אדם וחווה מתוכו, אחרי שהי נח להם מלכודת.

אינשטיין
אינו משחק בקוביה

כודת היא להסוות את האפשרות השישית: גנוסטיות.

אלוהים משחק בקוביה?

הטיעון החזק ביותר מנקודת מבטה של הדת, כנגד האתאיזם, מצביע על העובדה שהעולם שבו אנו חיים מבטא אינטליגנציה מתכננת. הבה נהיה ישרים עם עצמנו. תורת האבולוציה של צ'ארלס דרווין איננה מסוגלת להתמודד עם הטיעון הזה.

אין ספק, כמובן, שהפלנטה קיימת תקופה ארוכה מאוד, ושבבעלי-חיים מסוגים שונים הופיעו על פניה באותו הסדר, בערך, שחוקרי-האבולוציה קובים על-סמך מחקריהם.

אין ספק גם שהעיקרון של "הישרדותם של אלה המסוגלים להישרא בחי" — העיקרון של "סלקציה טיבית" — הוא כמעט הכרח לוגי. אם יציר כלשהו איננו מסוגל להישרא בחי, הוא כמובן מת.

אבל שתי עובדות אלה חסרות כל ערך כדי לבסס את התיוה המהותית של דרווין, שהתפתחות מהאמבה לאדם היא תוצאה של מיקריות של מוטציה מיקרית של גנים, כתוצאה קרינה קוסמית.

המושג של מיקריות הוא, כשלעצמו, חסרי-מוכח: מיקריות פירושה היעדר סיבה.

לא עוד, אלא שכרי לחולל באורח מיקרי התפתחות של מערכות ביולוגיות